

ת"פ 21284/06/13 - מדינת ישראל נגד אלדר דוד - התייצב

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

10.12.2014

ת"פ 21284-06-13 מדינת ישראל נ' אלדר

לפני כב' השופטת יהודית אמסטרדם

המאשימה מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד צחי הבדלי

- נגד

הנאשם: אלדר דוד - התייצב

ע"י ב"כ עו"ד איתי בן נון

החלטה

א. פתח דבר

1. הנאשם הורשע, על פי הודאתו, בביצוע עבירות של **ייבוא סמים** (עשרה מקרים), **סחר בסם** (חמישה מקרים), **החזקת סמים שלא לצריכה עצמית והחזקת סמים לצריכה עצמית** עבירות לפי סעיפים 13 ביחד עם סעיף 19א, סעיף 7(ג) רישא, וסעיף 7(ג) סיפא לפקודת הסמים המסוכנים, (נוסח חדש) התשל"ג-1973.

2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן בהזדמנויות שונות ייבא הנאשם ארצה מספרד סם מסוכן מסוג **GBL** (להלן: "**הסם**") כמפורט להלן:

1. בתאריך 2.10.12 ייבא חמישה מיכלים ובהם הסם בנפח של כ- 109.34 גרם.
2. במהלך חודש נובמבר 2012 ייבא מיכל ובו הסם בנפח של כ- 250 מ"ל ברוטו, בכך שהזמין את הסם מאיש קשר לתיבת דואר בחולון (להלן: "**תיבת הדואר**").
3. במהלך חודש פברואר 2013 ייבא מיכל ובו הסם בנפח של כ- 250 מ"ל ברוטו שנשלח לתיבת הדואר.
4. במהלך חודש מאי 2013 ייבא מיכל ובו הסם במשקל 264.45 שנשלח לתיבת הדואר.

3. במהלך חודש מאי 2013 ייבא הנאשם ארצה מארצות הברית ארבעה מיכלים סם מסוכן מסוג **BUTANEDIOL- 1,4** במשקל כולל נטו של 522.13 גרם, על ידי כך שהזמין את הסם מאיש קשר לכתובת תיבת הדואר.

4. במהלך חודש מאי 2013 ייבא הנאשם ארצה מארצות הברית סם מסוכן מסוג **מתאמפטמין** במשקל של 3.4087 גרם, על ידי כך שהזמינו מאיש קשר לכתובת תיבת הדואר.

בנוסף, במהלך החודשים יוני 2012 ועד מרץ 2013, בתדירות של אחת לחודשיים, בארבע הזדמנויות שונות, ייבא הנאשם ארצה מארצות הברית סם מסוכן מסוג **מתאמפטמין**, במשקל של כ-3 גרם בכל פעם, תמורת סך של 250-300 דולר אמריקאי עבור כל משלוח, על ידי כך שהזמינו מאיש קשר לכתובת תיבת הדואר.

5. במהלך החודשים דצמבר 2012 ועד אפריל 2013, בחמישה מועדים שונים, סחר הנאשם בסם מסוג **GBL** באופן שמכר את הסם לתדהר יששכר בבקבוקונים בעבור סך של 350-400 ₪ לבקבוקון.

6. בתאריך 2.6.2013 החזיק הנאשם בדירתו, ארבעה מיכלים המכילים סם מסוכן מסוג **GBL** במשקל של 109.34 גרם לצריכתו העצמית ושלא לצריכתו העצמית.

ב. תסקיר שירות המבחן

7. מהתסקיר הראשון שהוגש ביום 7.1.14 עלה כי הנאשם יליד 1970, נעדר עבר פלילי, הינו רווק, המתגורר כיום בבית אמו בתנאי מעצר בית.

עובר למעצרו עבד הנאשם כמורה בבי"ס לחינוך מיוחד ובמקביל למד לימודי תואר שני בתחום זה. עבודתו הופסקה נוכח האירועים מושא תיק זה.

עוד עלה כי בצעירותו אובחן הנאשם כבעל הפרעת קשב וריכוז ובצד נטייתו המינית הוא סווג בחברה כילד וכנער חריג.

עם תום לימודיו לתואר ראשון העתיק הנאשם את מקום מגוריו לארה"ב, שם התגורר במשך כ-12 שנים. לטענתו, במהלך שהותו בארה"ב הוא החל להשתמש בסמים הזייתיים וממריצים, ופיתח בהם תלות של ממש.

8. במפגש עם קצין המבחן במהלך ספטמבר 2013 הביע הנאשם מוטיבציה להשתלב בהליך של גמילה, ואף פנה מיוזמתו ליחידה לטיפול בהתמכרויות בבתי ים. דיווח היחידה בבתי ים מגלה כי הנאשם שמר על כללי המסגרת, נמנע משימוש בסמים, והפגין מוטיבציה גבוהה, לבחינת כשלו ולעריכת שינוי בדפוס התנהגותו.

הנאשם אף הביע הבנה לחומרתן של העבירות המיוחסות לו לצד זעזוע מעצם מעורבותו בביצוען. הוא התקשה להסביר את הפער בין תפקודו כמורה ובין היותו סוחר סמים. שירות המבחן המליץ בתסקיר הראשון על מתן ארכה בת 3 חודשים, במהלכה תיבחן התקדמותו במסגרת ההליך הטיפולי.

9. בתאריך 3.4.14 הוגש עדכון בעניינו של הנאשם ממנו עלה כי הנאשם התמיד בטיפול, עמד בכל כללי המסגרת ומסר בדיקות שתן נקיות מסמים. עוד צויין, כי הוא מתאמץ לבחון לעומק אורחות חייו עד כה על מנת להצליח ולהביא לשינויים.

שירות המבחן המליץ על דחייה נוספת בת 4 חודשים במהלכה היקל בית המשפט בתנאי שחרורו כך שהתאפשר החזרתו של הנאשם למעגל העבודה.

10. מתסקיר משלים מתאריך 13.7.14 שהוגש בעניינו של הנאשם עולה כי הוא ממשיך להגיע בקביעות ולשתף פעולה באופן מלא עם גורמי הטיפול במרכז לטיפול בהתמכרויות בבית ים.

עוד צוין כי הנאשם הועבר לטיפול של עובדת סוציאלית חדשה על רקע עזיבתה של הקודמת, והוא נותר מחויב להליך הטיפולי כשהיה, על אף הקושי הכרוך בדבר.

קצינת המבחן התרשמה כי הנאשם מבין את הסיכון בו הוא מצוי ואת העובדה שבשל כך הוא נדרש להמשיך עבודה טיפולית. היא הוסיפה וציינה שניכר שהוא מתאמץ לשמור על שגרת חיים בריאה, ונוהג להשתתף במפגשים של "מכורים אנונימיים".

עוד עלה כי הנאשם ביטא עניין ביציאה לעבודה, אך הוא לא הציג מסגרת עבודה ספציפית.

11. קצינת המבחן סיכמה את מצבו של הנאשם בציינה כי לאורך כל התקופה האמורה לעיל הוא שומר על ניקיון מסמים, מפגין מוטיבציה גבוהה לשינוי ומביע מחויבות גבוהה להליך הטיפולי. היא התרשמה כי בהליך המשפטי היה כדי להרתיעו, וכיום חלה ירידה משמעותית בסיכון להישנות עבירותיו.

12. קצינת המבחן גרסה כי לאור ההיערכות החיובית של הגורמים הטיפוליים בהמשך להליך השיקומי שעבר, יחד עם העובדה שכליאתו מאחורי סורג ובריח עלולה להביא להתדרדרות במצבו, יש ליתן עדיפות לפן השיקומי ולהעמידו במבחן למשך שנה וחצי. לחילופין, במידה וביהמ"ש יחליט להטיל על הנאשם עונש מאסר, היא המליצה על עונש מאסר לריצוי בעבודות שירות.

ג. טיעוני ב"כ המאשימה

13. ב"כ המאשימה עתר לבית המשפט לקבוע מתחמי ענישה שונים בגין אירועי יבוא ה-GBL וזאת בהתאם לכמויות המיובאות בכל אירוע, בציינו, כי התקופות נעות בין 8 ל-30 חודשי מאסר, ובגין החזקת אותו סם המתחם בין 6 ו-15 חודשי מאסר.

באשר למתאמפטמין, סבור ב"כ המאשימה שיש לקבוע מתחם הענישה בין 10 ל-18 חודשי מאסר בגין כל אירוע יבוא.

באשר ל- BUTANEDIOL- 1,4 טען שיש לקבוע מתחם ענישה הנע בין 18 חודשי מאסר ל-4 שנות מאסר.

14. בהתייחס לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות טען ב"כ המאשימה כי הנאשם יבא לצרכי סחר נכבדה של סמים מסוכנים אסורים, הידועים כחומרים ממכרים שהמשתמשים בהם נדרשו לקבל טיפול רפואי, ואף איבדו את חייהם. בהתייחס ל-GBL, מדובר בחומר שכבר נאמר בפסיקה שהמייבאים והסוחרים בו ראויים לענישה בדרך של מאסר ממשי, כאשר הטעם העיקרי להקלה בעניינם של אחרים שהורשעו היה העיקרון כי "אין עונשין אם אין מזהירין", נוכח החידוש שבאיסור על סם זה.

זאת ועוד, פסקי דין אלו ניתנו קודם לתיקון 113 שעניינו הבניית שיקול הדעת בענישה, והחשיבות היתרה שניתנה בו לגמול בגין מעשי העבירה על פני נסיבותיהם האישיות של הנאשמים.

15. באשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, סבור ב"כ המאשימה שאין לראות בהליך אותו עבר הנאשם משום שיקום המצדיק הקלה עמו.

16. במסגרת הראיות לעונש מטעם התביעה, הגיש ב"כ המאשימה את חוות דעתו של המומחה ד"ר רוני ברקוביץ' (1/ת).

ב"כ המאשימה ציין כי מחוות הדעת עולה כי פוטנציאל הסיכון הטמון בסם ה- BUTANEDIOL- 1,4 זהה לזה הטמון ב-GBL , ומדובר בשני סוגי סמים מאותה משפחה (GHB). הוא ציין כי ההשפעות הקליניות המתקבלות נוכח פעולתו המהירה הינן דיוכי מערכת העצבים המרכזית, אופוריה, סחרחורת, בלבול ושכחה קלה, הקאות, פרכוסים, היפותרמיה ולעתים אף מוות.

ד. טיעוני ב"כ הנאשם

17. ב"כ הנאשם עתר לבית המשפט להימנע מהטלת עונש מאסר לריצוי מאחורי סורג ובריה על מרשו, ולהטיל עליו מאסר ע"ת.

18. ב"כ הנאשם הפנה לכך שהרשעת מרשו נעשתה על פי הודאתו. לטענתו, מלכתחילה נחשף מרשו לשימוש בסמים האמורים על רקע נטייתו המינית במועדונים מחוץ לישראל, כאשר אלו סייעו לו להתמודד עם בעיה רפואית שגרמה לו לחשק מיני נמוך, קשיי שינה וסייעה לו באימוני כושר.

עוד צוין כי עם מעצרו שיתף הנאשם פעולה באופן מלא ומסר את פרטי ספקי הסמים.

19. ב"כ הנאשם התייחס בטיעונו לעונש לתקופת מעצרו של הנאשם במהלכה, לדבריו, מרשו נפל קורבן להתנכלויות של עצורים אחרים. עוד הדגיש בהקשר זה כי ביום 19.6.13, עם הגשת כתב האישום, שוחרר ממעצר בלא שנדרש תסקיר לכך. זאת, בין השאר, בהתחשב בכך שבתי המשפט נוטים להקל עם נאשמים המשתמשים וסוחרים בסמים בנסיבות דומות לנאשם.

ב"כ הנאשם הדגיש את השפעותיו ההרסניות של המעצר על הנאשם אשר איבד בין היתר גם את עיסוקו כמורה לחינוך מיוחד, ונאלץ להתגורר בבית אמו במסגרת תנאי שחרורו למעצר בית.

ה. דברי הנאשם

20. הנאשם הביע צער וחרטה על מעשיו. הוא פירט את קורותיו בבית המעצר, הקשיים והפגיעות מהם סבל הן על עמוד 4

רקע נטייתו המינית והן על רקע אי היכרותו את כללי העולם העברייני והקודים המקובלים בו.

לדבריו, הוא השתמש בסמים כטיפול לבעיותיו הרפואיות, והגיע לכדי התמכרות "רגשית, רוחנית ופיזית" להם.

הנאשם הדגיש בדבריו כי כיום הוא מגיע לפגישות טיפוליות באופן סדיר מתוך רצון לשקם את חייו, לאחר שמקצועו מזה 15 שנה נשלל ממנו. עוד ציין כי בעיותיו הרפואיות שהובילו להתמכרותו, מטופלות כיום בידי אורולוגים מוסמכים.

1. דין

21. בהתאם למנגנון הבניית שיקול הדעת בענישה, על בית המשפט לקבוע ראשית את מתחם העונש הראוי על פי הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, הערכים הנפגעים, מדיניות הענישה הנוהגת, ומידת אשמו של הנאשם. לאחר מכן, באין נסיבות מיוחדות, על בית המשפט לבחון את הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, ולקבוע את עונשו של הנאשם בגדרי מתחם העונש. בית המשפט מוסמך לחרוג ממתחם הענישה לחומרה משיקולי הגנה על הציבור ולקולה משיקולי שיקום.

22. נוכח תכליתו הפונקציונאלית של מנגנון הבניית שיקול הדעת בענישה להשוואת מקרים אחד מול האחר, מוסמך בית המשפט לאגד לצורך קביעתו סדרת פעולות ומעשים עברייניים למסגרת של "אירוע" יחיד לצורך האמור [ראו: ע"פ 4910/13 בני ג'אבר נ' מדינת ישראל (פורסם במאגרים, 29.10.14)].

23. בענייננו העובדות המוסכמות הן שהנאשם י"בא בהזדמנויות שונות סמים מסוג GBL, BUTANEDIOL- 1,4, ומתאמפטמין באמצעות הדואר, החזיק בהם וסחר בחלקם.

ב"כ הנאשם טען כי כמויות החומר הפעיל במיכלי ה-GBL לא הובהרו, וכי אף שהנאשם ביצע מעשי סחר כהגדרתם בחוק, אין מדובר במכירה שיטתית לצרכי רווח, כי אם במסירת הסם הנרכש לחבר קרוב במחיר עלותו.

24. אשר לתכלית ההחזקה בסמים, אכן, בהתייחס לסמים מסוג **GBL** ו- **BUTANEDIOL- 1,4** לא קבע המחוקק כמות המקימה את ה"חזקה שהחזיק בסם שלא לצריכתו עצמית" לפי סעיף 31(3) לפקודה. משמעות הדברים היא שכלל, בהתייחס לסמים אלו, על המאשימה הנטל להוכיח כי החזקת הסם אינה לצריכה עצמית. דא עקא, שבענייננו הנאשם הודה כי ה-**GBL** שנתפס בדירתו נועד גם לצריכת אחרים (סעיף 9 לכתב האישום המתוקן), והגדיל עשות כשהזמין, בארבע הזדמנויות שונות בתקופה קצרה משנה. לעומת זאת, בסם מסוג מתאמפטמין קיימת חזקה עפ"י התוספת השנייה, והנאשם החזיק בסם זה בכמות העולה פי 15 על הכמות המקימה את חזקת הסחר בסם האמור.

בנוסף, על פי העובדות המוסכמות, בדירת הנאשם נתפסו דווקא מיכלים התואמים את הזמנתו הראשונה, שלאחריה ערך הזמנות נוספות - פעולות שאינן עולות בקנה אחד עם רכישה לצריכה עצמית. הנאשם אף הודה בכך שמכר לאחר במספר הזדמנויות "בקבוקונים" (שנפחם לא הובהר) ובהם GBL.

25. הנאשם לא העיד ולא הסביר מהן דרכי השימוש בסמים השונים שנתפסו, הרגלי השימוש ומידת השימוש האישיים שלו בהם, לצד המחירים בהם רכש אותם, אשר מהם ניתן היה ללמוד האם דובר במכירה ברווח אם לאו. בנסיבות אלו, אין מנוס מהמסקנה כי לפחות חלק מהחומרים האסורים שהזמין הנאשם יועדו מראש להעברה לאחרים בתמורה. עם זאת, דומה שאין מדובר בסחר בהיקף משמעותי.

26. כפי שהובהר בחוות הדעת ובעדותו של מומחה המאשימה, בחומרים כגון אלו שייבא הנאשם קיים פוטנציאל לגרימת נזק משמעותי למשתמש לצרכי הנאה, אשר יכול להגיע לכדי מוות. על רקע זה, נאמר בפסיקת בית המשפט העליון פעמים רבות דברים שעניינם חשיבות תפקיד המערכת המשפטית בהתמודדות עם תופעה זו [ראו: ע"פ 4484/05 **שגב נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים, 8.8.06); ע"פ 3623/13 **ברון נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים, 26.11.14)].

כמו כן, נאמר בפסיקת בית המשפט העליון לגבי סם מסוג GBL כי נדרשת הטלת עונש מאסר בפועל בהיעדר נסיבות מיוחדות במין [ראו: ע"פ 2992/12 **מזרחי נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים, 14.8.12); ע"פ 7026/11 **מדינת ישראל נ' פלוני** (פורסם במאגרים, 26.2.12) (להלן: "פס"ד פלוני")].

כך גם בעבירות בסם מסוג מתאמפטמין [ע"פ 4659/12 **סיריפונג נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים, 22.10.12)].

אציין שבחינת נסיבותיהם של המקרים הנ"ל מלמדת כי נסובו על כמויות סם משמעותיות מהמקרה שבפני, וכי נוכח מועד מתן פסקי הדין האמורים, אלו ניתנו לפני תיקון 113 לחוק העונשין, שלא על פי מנגנון הבניית שיקול הדעת בענישה.

27. בשים לב להיקף יבוא הסמים ותכליתו, לצד העסקאות שערך הנאשם בפועל, והעובדה שלא ידוע על נזק שנגרם בפועל לאדם כלשהו מהסמים שסיפק, אני סבורה שיש להעמיד את מתחם העונש הראוי **בין 12 ל-18 חודשי מאסר**.

28. לצד זאת, אני סבורה שבחינת הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, מלמדת שיש לחרוג ממתחם העונש האמור, משיקולי שיקום, כאמור בסעיף **40 לחוק העונשין**.

בעניינינו, לנאשם אין עבר פלילי קודם. הוא הודה במיוחס לו במסגרת הסדר הטיעון, ופירט בדבריו את הטראומה אותה עבר בתקופת מעצרו. ואכן דומה, שלתקופת המעצר האמורה הייתה השפעה מרתיעה, שכן שירות המבחן אינו חולק על כך שהנאשם עבר הליך מעמיק של חזרה למוטב, במהלכו הוא שיתף פעולה באופן מלא, ולא נמצאו אצלו סמים בבדיקות הסדירות הנערכות לו מזה למעלה משנה.

הקושי היחיד שמצאה קצינת המבחן הוא שהנאשם טרם מצא עבודה סדירה שתפרנסו, מצב אשר צפוי על רקע ההליך הפלילי הנוכחי.

בנסיבות אלו, דומה ששליחתו של הנאשם למאסר מאחורי סורג ובריה לא תשרת כל תכלית משמעותית. הנאשם מצוי בעיצומו של הליך שיקומי אשר עלול להיקטע ולגרור להידרדרות מחודשת.

ראו גם בעניין זה דברי כב' השופט מלצר בע"פ 2992/12 **יניב מזרחי נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים, 14.8.2012):

"אכן העבירה של סחר בסם מסוכן מסוג GBL היא קשה, גם בשים לב לכך שבסם זה ניתן להשתמש, עפ"י הנתען, כ"סם אונס" (אף שיש להדגיש כי טענה כזו לא הועלתה ביחס למערער כאן)... עם זאת במקרה שלפנינו קיימים נתונים רבים לקולא, שראוי להתחשב בהם. הכוונה היא בעיקר שעל פני הדברים נראה כי המערער מנהל בד"כ אורח חיים נורמטיבי תקין, וכי הוא הפנים בינתיים את הטעות במעשיו".

בנוסף צויין שם, כי בתסקיר נקבע שמעצרו של המערער היווה עבורו מעין "קריאת השכמה"... לצורך כך החל המערער בהליך שיקומי ששירות המבחן ראה צורך בהמשכתו התקינה, ועונש מאסר עלול לפגוע בו.

המערער שם נדון ל-3 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, וכן מאסר על תנאי וקנס.

בת"פ 2785-01-11 **מדינת ישראל נ' לורן פלסטר** (פורסם במאגרים, 16.10.2012) נדון עניינו של נאשם שייבא בשתי הזדמנויות סם מסוכן מסוג GBL וכמו כן סיפק לשני אנשים כמויות קטנות מסם זה בנפח 500 מ"ל כל בקבוק והחזיק סם קנבוס לצריכה עצמית. מותב זה קבע:

"חומרת העבירות בהן הורשע הנאשם מצדיקה הטלת עונש של מאסר בפועל מאחורי סורג ובריה, ואין לי ספק כי אילמלא פנה הנאשם להליך שיקומי וצלח את שלביו, הייתי מטילה עליו מאסר לתקופה לא קצרה. אני מודעת לכך שהנאשם פנה לקהילה הטיפולית כמי שאוחז ב"קרנות המזבח", וזאת על מנת להמנע מעונש של מאסר בפועל. המוטיבציה איפוא לשיתוף פעולה בהליך של גמילה פיסית ונפשית נבעה מפחד וחשש של הנאשם מהמאסר, אך "מתוך שלא לשמו בא לשמו", וכיום לאחר הליך טיפולי ממושך הוא החליט שהוא רוצה לבחור בחיים אחרים ללא התלות בסם".

בת"פ 8254-01-11 **מדינת ישראל נ' יעקב דילן** (פורסם במאגרים, 4.9.2001) הורשע נאשם עפ"י הודאתו ביבוא סם מסוג GBL (בשני מקרים) וכן ריבוי מקרים של אספקת סם לאחרים. בשל ההליך השיקומי הוטל על הנאשם 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, 15 חודשי מאסר על תנאי ופיקוח שירות המבחן למשך 18 חודשים.

גם **פס"ד פלוני** נדון עניינו של מי שייבא סם GBL בשלושה מקרים כאשר ביהמ"ש העליון הורה (כב' השופט סולברג):

"כעיקרון מצאנו טעם רב בנימוקי הערעור, נפיצותו של הסם הנדון ומסוכנותו מחייבים ענישה מחמירה מאחורי סורג ובריה לתקופה ארוכה. זהו העונש ההולם, וכך מתחייב על מנת להשיג הרתעה אפקטיבית".

"ההליך השיקומי שעבר המשיב אינו מן השפה ולחוץ, אלא דבר אמיתי שנתן בו את אותותיו, הוא נקי מסמים וראוי לעידוד... מאסר לעת הזאת יכול להיות הרסני עבור המשיב".

לאור כל המקובץ לעיל, ובטרם אגזור את דינו של הנאשם ברצוני לקבל חוות דעת הממונה על עבודות שירות.

נדחה לקבלת חוות דעת הממונה על עבודות שירות לתאריך 8.1.2015 שעה 09:30.

המזכירות תעביר עותק ההחלטה לממונה על עבודות השירות.

ניתן ליצור קשר עם הנאשם בטלפון 8026889 - 054, רח' הגר"א 14 חולון, דירה 1 או באמצעות בא כוחו עו"ד בן נון בפקס 5232960 - 03.

ניתנה היום, י"ח כסלו תשע"ה, 10 דצמבר 2014, בנוכחות הצדדים.

יהודית אמסטרדם, שופטת